

Ei mingit hukkamõistu

Nii ei ole nüüd enam mingit hukkamõistu neile, kes on Kristuses Jeesuses. [Rm 8:1](#)

*Hingamispäev, 25. november
Michael Temple (Grand Forks, Põhja-Dakota, USA)*

Sissejuhatus. **Elu muutev tekst**

[Rm 8:1](#)

Telefon kõrva ääres, puistasin nuuksudes oma sõbrale Jonile südant. Ta kuulas vaikselt. Minu minevik rokkmuusikuna oli nii häbiväärne, et salamisi ma imestasin, *miks* ma seda üldse kellelegi räägin. Pealegi olin üles kasvanud koguduses ja oleksin pidanud oskama paremini elada, kui lasta endal vajada nii sügavalt elustiili, mis on kurikuulsalt inetu.

Pastor kõneles sama teksti põhjal, mida mu sõber eelmisel õhtul oli minuga jaganud!

Kallasin kõik selle talle kaela ja kui lõpetasin, ütlesin lihtsalt: „Ongi kõik, Jon. Minu haletsusväärne eksistents kokkuvõetult. Kuidas ma küll sellest üle saan?“ Tema vastus üllatas mind. Ta ei mõistnud hukka, ta ei süüdistanud, vaid vastas vaikselt: „Mike, kas sul on Piibel käepärast?“

„Jah,“ pomisesin ma.

Jon jätkas: „Tundub, et keegi ei ole sulle evangeeliumi kuulutanud ja sa pead üht asja nägema.“

Ma läksin ja võtsin tolmu raamatu. „Mike, võta lahti Kiri roomlastele 8:1 ja loe see ette.“

Lugesin käheda häälega poolsosinal: „Nii ei ole nüüd enam mingit hukkamõistu neile, kes on Kristuses Jeesuses.“

„Mike,“ ütles Jon, „Jeesus ei tulnud siia alla, et sind hukka mõista. Ta tuli, et sind sinu enda käest päästa.“

Tol õhtul minu õlgadelt emotsionaalse koorma kerkimist ei ole võimalik sõnades kirjeldada. Kuid siis, tema kõne ja selle aja vahel, mil viisin järgmisel hommikul on naise ja tütre kirikusse, hakkasid need vanad kadunud olemise tunded taas esile kerkima. Mu laps hakkas häält tegema, seepärast viisin ta kirikusaali kõrval asuvasse väikesesse ruumi ja avasin ukse, et kuuleksin, mida pastor räägib. „Tere hommikust,“ ütles ta. „Palun otsige Piiblist välja Kiri roomlastele 8:1.“ *Pastor kõneles sama teksti põhjal, mida mu sõber eelmisel õhtul oli minuga jaganud!*

Lihtsalt, kuid sügavalt sirutus Looja alla ja kohtus minuga tol hommikul. Hiljem sain teada, et pastoril oli sel päeval kavas rääkida hoopis teisel teemal, kuid eelmisel õhtul, täpselt sel ajal, kui vestlesin Joniga, sai ta tugeva veendumuse, et peab just selle piiblisalmi teemal jutlustama.

Sõnumid Kirjas roomlastele on minu jaoks eriti armsad selle väe tõttu, millega nad minu ebaõnnestunud ellu tungisid. Olen igavesti tänulik selle eest, et Jumal räägib meiega oma Sõna kaudu ja Joni-taoliste sõprade läbi.

*Pühapäev, 26. november
Jenny Coleman (Berrien Springs, Michigan, USA)*

Logos. **Nõudmine õigluse järele**

[Rm 6:23](#); [8:1](#)

[Rm 8:1](#) on öeldud: „Nii ei ole nüüd enam mingit hukkamõistu neile, kes on Kristuses Jeesuses.“ See näitab, et minevikus oli Kristuse rahvas koos uskmatute kaaslastega hukkamõistu all. See hukkamõist eksisteeris patu tõttu, mis sisenes maailma, kui Adam langes ja rikkus kogu inimkonna tuleviku ([Rm 5:18](#)). Uue

Testamendi kreeka keeles tähendab sõna *hukkamõistmine*, et inimest on süüdistatud kuriteos, asja on uuritud ja ta on kuriteos süüdi mõistetud. See tähendab, et süüdlane ootab karistust, et õiglus saaks täide viidud. Pauluse jaoks on kurjategijaks inimkond, kes on leitud süüdi olevat ning peab vastu võtma karistuse seaduse kogu karmuses – surma ([Rm 6:23](#)). Kuna „kõik on pattu teinud“, kõik on hukka mõistetud, peavad kõik surema ([Rm 6:23](#)).

Jumala seadus ei ole vigane, kuid on ebatäielik, sest ei suuda pakkuda päästet sellest, mida hukka mõistab.

Kuid Rm 8. peatükis on toimunud midagi, mis muudab olukorda. Hukkamõist on kõrvaldatud nendelt, „kes on Kristuses Jeesuses“, mis võib tähendada ainult üht: kuidagi on seaduse õiglusnõue täidetud, nii et Kristuse järelkäijad ei ela enam surmanuhtluse varjus.

Surma seadus ([Rm 6:14](#); [7:10](#))

Kirjas roomlastele on seadus esileküündiv teema. Paulus üritab näidata, et see on muutunud kristlaste elus võimetuks ([Rm 6:14](#)). Seaduse eesmärk on mõista hukka patt inimeses ja nõuda vastavat karistust ning sel põhjusel toimib seadus nagu surma tööriist ([Rm 7:10](#)). Paulus väidab, et seadus tegelikult suurendab patte, mida inimesed teevad, ning võimendab nende üle kohtumõistmist, sest „pattu ma poleks ära tundnud muidu kui Seaduse läbi“ ([Rm 7:7](#)). Psühholoogiliselt on see mõistlik argument, sest langenud inimestena on meil äärmiselt tugev kiusatus teha asju, mida teame valed olevat. Lapsel ei ole enne ema keeldu: „Ära puutu pliiti!“ kaugelt nii suurt kiusatust kuuma pliiti puutuda.

Kui seadus ütleb, missugused tegevused on patt, siis meie inimloomus tõmbab meid nende tegevuste poole. Ning kui me seadust teades valime patu, võimendub meie hukkamõist, sest oleme tahtlikult pattu teinud. Isegi tänapäeva õigussüsteemides karistatakse tahtlikke kuritegusid karmimalt kui neid, mis on tahtmatult juhtunud. Jumalale, kes soovib meeleheitlikult inimkonda päästa, ei piisa seadusest, mis suudab üksnes kohut mõista. Nii mõtles Ta välja plaani, mis tühistaks seaduse hukkamõistva jõu. Paulus selgitab seda [Rm 8:2-4](#).

Parem seadus ([Rm 8:2-4](#))

Jumala seadus ei ole vigane, kuid on ebatäielik, sest ei suuda pakkuda päästet sellest, mida hukka mõistab ([Rm 8:3](#)). Samuti ei suuda seadus päästa inimesi, kes sellele kuuletuvad, sest isegi kui nad oma tegudega pattu ei tee, on nad ikka rikutud patusest seisukorrast, mis on inimkonda pattulangemisest saadik vaevanud ([Rm 3:20](#)). Oma rahva lunastamiseks pidi Jumal tagama uue kohtumõistmissüsteemi, mis nii muudaks patu hukka kui ka pakuks pääsemist karistusest ([Rm 8:3](#)), seega saatis Ta Jeesuse maa peale, et Temast saaks uus seadus inimeste jaoks.

Päästja mõistis oma veatu eluga hukka patu igäühes, kellega kohtus, ning oma surma kaudu andestas sellesama patu (salm [3](#)). Jeesus järgis seadust täiuslikult, täitis selle nõudeid kuulekalt, suri hukkamõistetud inimkonna eest ja täitis seaduse nõudmise õigluse järele (salm [4](#)). Kui me võtame omaks, et Jeesus täitis seadust meie eest, siis ei saa seadus meid enam hukka mõista, sest õiglus on jalule seatud. „Me ei ole Seaduse, vaid armu all.“ ([Rm 6:15](#)) Kui kurjategija on saanud kohaselt karistada, on ta vaba. Seadus on õiglane. See ei mõista inimest ühe ja sama patu eest ikka ja jälle hukka. Inimlik seadus ja seadus, mille Jeesus oma maapealse eluga lõi, on erinevad. Kui inimlik seadus võib inimese kuriteo eest hukka mõista ja karistust nõuda, hõlmab Jeesuse seadus ulatuslikumat halastuse ja kõigi pattude – tegude ja seisukorra – andestamist alati, kui oleme valmis vastu võtma Tema ohvri meie eest ([1Jh 1:7](#)).

Elu armu all ([Rm 5:2](#); [6:14](#); [8:15](#))

Kuigi me oleme hukkamõistust vabastatud, kui võtame Jeesuse ohvri vastu, peame vabaks jäämiseks säilitama päästva suhte Temaga. Paulus meenutab, et need, kes ei ole hukka mõistetud, on need, kes „ei käi oma loomuse, vaid Vaimu järgi“ ([Rm 8:4](#)). Ta innustab usklikke, et nad ei lubaks patusel inimloomusel oma elu juhtida, vaid et nad elaksid nagu need, kes on vaimulikust loomusest osa saanud. Patuse loomuse juurde tagasipöördumine tähendab kindlat surma, sest need, kes „elavad oma loomuse järgi, need ei suuda meeldida Jumalale“ (salm [8](#)).

Usklik võib loota, et on Jumalale meelepärane, kui ta elab nagu surmast päästetu, usub, et Jeesus täitis meie eest seadust, loobub patusest loomusest ja valib vaimuliku loomuse. Suur tasu ootab meie hulgast neid, kes elavad „Vaimu järgi“. Meie hukkamõistu ja patu seisukord asendatakse armu ja õiguse seisukorraga ([Rm 5:2, 17](#)). Meid vabastatakse seaduse hukkamõistu ja patu ja Jumala viha käest ning lepitatakse Temaga ([Rm 5:9, 11](#); [6:14, 18](#)). Jumal võtab meid oma lasteks ja annab meile igavese elu töötuse ([Rm 8:15](#); [5:21](#)). Kristuses kaotatakse Jumala laste elust kõik hukkamõist, kaasa arvatud enese hukkamõistmine, mida Paulus kirjeldab [Rm 7](#). peatükis.

VASTA

1. Kas kristlased peaksid patustamise pärast muretsema, kui me elame armu all?
2. Kuidas saame tegeleda patuga teistes ilma neid hukka mõistmata?

*Esmaspäev, 27. november
Jeff Blevins (Bel Air, Maryland, USA)*

Tunnistus. „Õige sina“ Tema kaudu

[Rm 8:1, 2](#)

Ellen White kirjutab: „Adamal oli enne pattulangemist võimalik kujundada õiget iseloomu Jumala seadusele kuuletudes. Kuid tal ebaõnnestus see ning tema patu tõttu on meie loomus langenud ja me ei suuda end ise õigeks teha. Kuna me oleme patused ja ebapühad, ei ole meil võimalik täiuslikult pühale seadusele kuuletuda. Meil ei ole oma õigust, millega täita Jumala seaduse nõuded. Kuid Kristus on valmistanud meile pääsetee. Ta elas maa peal selliste katsumuste ja kiusatuste keskel, millega ka meil tuleb kokku puutuda. Ta elas patuta elu. Ta suri meie eest ja nüüd pakub Ta, et võtab meie patud ära ja annab meile oma õiguse. Kui annad end Temale ja võtad Ta Päästjana vastu, siis, ükskõik kui patune võis su elu olla, peetakse sind Tema pärast õigeks. Kristuse iseloom on sinu iseloomu asemel ja Jumala ees võetakse sind vastu, nagu ei oleks sa patustanud.“¹

„Meil ei ole oma õigust, millega täita Jumala seaduse nõuded.“

Missugune imeline ja lihtne tõde on see, et meil võib olla Jumala õigus isegi siis, kui meie enda elu on patuga kaetud! Meil on vaja vaid anda end Jeesusele Kristusele ja Teda Päästjana vastu võtta. „Õige sina“ saab esile tulla Jeesuse Kristuse iseloomu kaudu.

Võib-olla sa ei tea, mida tähendab Kristuses olemine, kuid Piibel annab kauni vastuse: „Nii ei ole nüüd enam mingit hukkamõistu neile, kes on Kristuses Jeesuses. Sest elu Vaimu seadus Kristuses Jeesuses on vabastanud su patu ja surma seadusest.“ ([Rm 8:1, 2](#))

Just nii on meil õigus: kui võtame Jeesuse Kristuse oma Päästjana vastu. Ja kui me Ta vastu võtame, saame täieliku vabaduse patu rõhumisest, mis on minevikus meie üle valitsenud.

¹ Ellen White, „The Test of Discipleship“, lk 62.

VASTA

1. Kuidas aitab see, et teame apostel Pauluse katsumusi, isegi pärast Kristuse Päästjana vastuvõtmist, sinul toime tulla võitlustega, mis sinu kui kristlase teel on?
2. Kuidas illustreerib Pauluse lugu Piiblis õigust usu läbi?

Teisipäev, 28. november

Jonathan Matthew Lanius (Port Deposit, Maryland, USA)

Tõendusmaterjal. Jumala perekonna osa

Rm 8:15–17

Adopteerimine: lapse adopteerimise akt või protsess; millelegi ametliku nõusoleku või heakskiidu andmise akt või protsess.* (Kreekakeelne sõna adopteerimise kohta on *huiothesia*, mis tähendab jumalikku perekonda pojana vastuvõtmist.)

Orvu jaoks on adopteerimine väärikasse, õigete kavatsustega perekonda, kindlasti imeline kogemus. Teadmine, et keegi armastab teda, soovib teda kaitsta ja õpetada ning võtta oma pere liikmeks, on tõeline õnnistus.

Meil on Isa, kelle poole võime hüüda ja kes on valmis meie eest hoolitsema.

Adopteerimine, ükskõik kas kohalikul või rahvusvahelisel tasandil, ei ole kerge protsess ja võib kalliks maksma minna, kuid on üks adopteerimisprotsess, mis on universaalne ja täiesti tasuta. Selles ei ole ühtki konksu, pettust ega bürokraatiat. Sa pead vaid Adopteerijale „jah“ ütleva. Kuid võib olla takistusi selle poolt, kes ei taha, et meist saaks Jumala perekonna liikmed.

Kui Jumal lõi maailma ning valmistas Aadama ja Eeva, oli kõik nende päralt. Nad kuulusid Jumala perekonda. Kuid Saatan meelitas neid pettusega pattu ning nemad ja meie saime teatud mõttes orbudeks. Saatan soovib meid hävitada ning püüab väsimatult meie pärandit ära võtta. Ent Jumalal oli plaan ja Ta saatis oma Poja Jeesuse ristil surema, et võiksime saada tagasi Tema perekonda adopteeritud ([1Jh 3:1](#)).

Paulus kirjutab roomlastele, et pole mingit põhjust karta, sest nad on patust vabastatud. Neil ja meil on Isa, kelle poole võime hüüda ja kes on valmis meie eest hoolitsema. Me ei ole enam orvid, keda Saatan taga kiusab. Oleme adopteeritud täisverelisse perekonda, kus Jumal ise on meie Isa. Püha Vaim on selle Tunnistaja ja räägib meile, et me pole üksnes lapsed, vaid ka pärijad.

VASTA

1. Kes sinu arvates Piiblis seostub nii füüsilises kui ka vaimulikus mõttes adopteerimise kogemusega? Kuidas Jumal teda kasutas? Kuidas suhestud temaga?
2. Täna päeva teksti silmas pidades, missuguse seose võib luua orjuse ja hirmu vahel? Mida tähendab see meile praegu ja eesootavatel rasketel aegadel?

Kolmapäev, 29. november

Kenneth L. Coleman (Elkton, Maryland, USA)

Praktiline juhend. Hakka kõndima!

Rm 8:1

Apostel Pauluse vastus hukkamõistule Rm 7. peatükis on pöörduda ära oma minast ja selle küündimatusest ning keskenduda Jeesusele Kristusele, kelle elu on meie asemel kohtu ees. Kuid meie loomuses on lasta end kergesti eksitada. Paulus teadis, et kui see juhtub, oleme tagasi sealsamas, kust alustasime – hukkamõistu all –, seepärast tutvustas ta Vaimus „käimise“ kontseptsiooni.

* Merriam-Webster, märksõna „adoption“, <https://www.merriam-webster.com/dictionary/adoption>.

Paljud püüavad tormata kristliku küpsuse poole suure tegude vaatamänguga.

Käimine on hea sümbol pidevalt areneva suhte jaoks Päästjaga. Järgnevalt mõned abinõud, kuidas võiks see edukas olla.

Pea meeles sihtkohta. Mulle meeldib kõndida ja ükskõik, kus ma elan, ma leian kiiresti läheduses asuvad matkarajad üles. Sageli vaatan oma rada kaardilt või arvutist. Sealt saan aimu sihtkoha, kauguse, maastiku, raskuse ja isegi maastiku ilme kohta. Kui ma seda ei tee (ja vahel on nii juhtunud), siis on mul oht minna vales suunas, nii et retk on väsitav ja pettumust valmistav, mitte avastusterohke ja rõõmus.

Liigu mõistlikus tempos. Vahel olen püüdnud läbi raja tormata, aga olen üksnes sihtkohast kaugel energia kaotanud. Samamoodi püüavad paljud tormata kristliku küpsuse poole suure tegude vaatamänguga, seni kui nende suhe Jeesusega tegelikult kannatab. Pauluse sõnul on vaja „käia“ Vaimus ja säilitada mõõdukas, kindel, sirgjooneline usk.

Püsi rajal. Alati kui kõnnin, leian kümneid rajaharusid. Need rajad võivad olla valed vii mitte, kuid neid pidi käimine kulutab energiat, mida vajan sihtkohta jõudmiseks. Samamoodi ei tohi meie vaimulik kõndimine kannatada looklemise ja ümberpõikamise tõttu, kui peatuma iga mõne meetri tagant, et vaadata maailma ahvatlusi või enda puudusi.

Treeni regulaarselt. Ma püüan vormis püsimiseks iga päev kõndida. Samamoodi peaks iga päev toimuma midagi vaimulikku, mis viiks meid lähemale meie sihtkohale – tugevale suhtele Jeesusega.

VASTA

1. Kui saaksid koostada „kaardi“ oma soovitud suhte juurde Jeesusega, missugune see välja näeks? Missuguseid samme saaksid astuda, et määratud sihtkohta jõuda?

2. Tee nimekiri mõningatest eksitavatest asjaoludest, mis kisuvad sinu pilgu vaimulikult sihtmärgilt. Mida saad sa teha, et end mitte eksitada lasta?

Neljapäev, 30. november

Celesta Burt (Berrien Springs, Michigan, USA)

Arvamus. Mida seadus ei suutnud

[Rm 6:14](#); [7:15, 18](#); [8:3, 4](#); [Gl 5:24](#)

Kõielkõndija käis on nii kõrgel. Võib-olla oled kunagi mõelnud: „Ma üritan mööda seaduse köit kõndida“. Sa üritasid ja kukkusid näoli maha. Kui peeglisse vaatasid, vahtis sealt vastu sinu kenasti sinikaid täis välimus, mis meenutas sulle, et sa pole piisavalt osav. Sa otsustasid veel üritada ja arvasin, et ehk aja jooksul suudad seda paremini, kuid tundus, et sa ei suuda kunagi Jumalale meelega teha.

Seadus ei ole päästja, see on mõõdupuu.

Seadus ei ole päästja, see on mõõdupuu. Kuna see ei ole päästja, siis olema ilma tegeliku Päästja Jeesuseta hukule määratud. Seadus annab elu jaoks nõuded, kuid sel pole võimet meid päästa kontrollivast suhtest patuga. Probleem on, et me ei saa pattu jätta, kuna sel on meie ümber raudne haare, see sosistab meile kõrva ja ajendab tegusid. Probleem on, et kõik, mida patt kõrva sosistab, on Jumala seaduse vastu. Me tunneme rõõmu patu nendest aspektidest, mis toidavad meie küllastamatut isu ja pakuvad ajutise lahenduse sügavama vajaduse jaoks, ilma et peaksime südameasjadega tegelema.

Seadus ei suuda patu haaret purustada ([Rm 8:3](#)), see suudab meile ainult meie pattu näidata. Sellepärast ei suutnud Vana Testamendi ohvrüsteem patust pattudest vabastada ilma patust tulevase Messia, Jumala Tallega ühendamata. Erinevad ohvrid ei suutnud patust päästa, need võisid ainult patu tagajärgi näidata.

Need kõik osutasid sellele Ühele, kes tegelikult suudab meid patust vabastada. Tema astub patule vastu ja purustab selle raudse haarde inimkonna ümber. Oma jõust ei suuda me patust lahti lasta. Jeesus nõrgestab patu haaret, nii et suudame end vabaks tõmmata ja Temaga kõndida.

Kui üritame elu kõiel kõndida, on tegelikult Jeesus see, kes meid kinni püüab iga kord, kui kukume, nii et võime jõuda teisele poole ilma ebaõnnestumise märkideta. Me peame jõudma teisele poole koos Jeesusega ja Jeesuse abil, sest muidu mõistetakse meie üle kohut selle järgi, kui mitu korda me kukkusime.

VASTA

1. Mida räägib [Rm 7:15, 18](#) meile Jumalale meeldida üritamisest ilma Jeesusest?
2. Missugune on meie roll ja missugune Vaimu roll, nagu on neis salmides kirjeldatud?

*Reede, 1. detsember
Maylan Schurch (Renton, Washington, USA)*

Uurimine. **Võmmid, vanemad ja kõndimine**

[Rm 6:1-11](#); [8](#)

KOKKUVÕTE

Kristlase kaks kõige suuremat kimbatust tekitavat dilemmat on inimloomuse haare hinge ümber ja segadusse ajav viis, kuidas Jumala seaduse ligiolu tundub hinge veel suuremasse halba eksitavat. Nagu Logose osas oli öeldud: „Lapsel ei ole enne ema keeldu: „Ära puutu pliiti!“ kaugelt nii suurt kiusatust kuuma pliiti puutada.“ Kuidas säilitame päästva ühenduse Jeesusega nii, et selline vastuhakk toimuks üha harvem ja harvem? Osa vastusest on meeles pidada, et Kristuse õigus katab tõepoolest meie patud ning et „Vaimus käimine“ loob meis järkjärgult Kristuse loomust.

TEGEVUSED

- Joonista mälu järgi üksikasjalik visand kõige esimesest politseinikust, keda sa tead, pealaest varbaotsani. Kaasa ka näo detailid – lahke, naeratav, tusane või milline tahes. Ümber joonistuse välispiiri kirjuta emotsioone, mida tundsid selle inimese juuresolekul. Missuguseid neist emotsioonidest tunned või oled tundnud Jumala suhtes. Miks?
- Prindi [Rm 8](#). peatükk välja ja kanna seda oma tunniajasel jalutuskäigul kaasas. Loe peatükk mitu korda läbi ja mõtle keskmisele nädalapäeva „teekonnale“, mida sa teed – kooli või tööle, lõunale, poodi, lapsi sõidutama jne. Mõtle, kuidas sa vajad Püha Vaimu abi iga selle teekonna sihtkoha jaoks ([Rm 8:1](#)).
- Meenuta, missugune oli sinu esimene väljaöeldud sõna oma isa kohta. Oli see „issi“, „papa“ või äkki „abba“ ([Rm 8:15](#)) või midagi muud? Missuguseid emotsioone tunned, kui seda sõna kuuled või ütled?
- Alusta sotsiaalmeedias diskussiooni teemal „Ma mäletan oma ristimist“. Kirjelda kõigepealt oma ristimist – kes oli kohal, millal, kus, miks. Seejärel kutsu ka teisi üles oma mälestusi jagama. Kaasa fotosid, kui sul neid on. Räägi sellest, mil moel oli ristimine sinu jaoks „surm“ ([Rm 6:1-11](#)).

LISALUGEMINE

[Psalmid 119](#) (Piibli kõige pikem peatükk, jutustav ja informatiivne reklaam Jumala seaduse kasulikkusele); [Hb 8:10](#); [10:16, 17](#).

Ellen White, „Tee Kristuse juurde“, 9. peatükk.